
Univerzita jako lepší gymnázium

Univerzita jako lepší gymnázium

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

12.11.2009, autor: Ivana Kottasová

Londýnské veletrhy práce pro čerstvé absolventy jsou tak trochu adrenalinovým sportem. Scházejí se na nich stovky čerstvě dostudovaných, dobrou pracovní nabídku však dostane jen zlomek z nich. Přednost mají vždycky ti s diplomem z prestižní školy. V zemi, kde ročně promuje více než tři sta tisíc studentů na stovkách různých univerzit, zkrátka jen "titul" sám o sobě nestačí.

Žebříček nejoblíbenějších zaměstnavatelů vedou firmy PricewaterhouseCoopers, Deloitte, KPMG a Accenture. Jejich stánky na veletrhu práce jsou vždycky plné. Uspěje ale jen málokdo, všechny čtyři firmy totiž požadují nejen diplom z "vážené" školy, ale i nadprůměrné studijní výsledky. Přeloženo do češtiny: průměr známek za celé studium nejhůře za dva.

Jsi z Plzně a já jsem víc

Stojí to ta připomínka v souvislosti s případy plzeňských i jiných rychlostudentů. Ty totiž - jakkoli nepříjemné - mohou Česko přiblížit k Británii. Přesněji řečeno zařadit jej mezi země, kde už k úspěchu nestačí jen jakýkoli "papír". Studenti práv v Plzni mohou být třeba i schopnější než jejich kolegové z Prahy či Brna, reputaci své školy ale jen tak nezastíní. Bude-li mít zaměstnavatel na výběr mezi dvěma stejně schopnými právníky z Plzně a Prahy, komu dá asi přednost?

Školství, ve kterém mají tituly z různých škol nesrovnatelnou hodnotu, je daní za českou snahu mít co největší počet vysokoškolsky vzdělaných. Na univerzity je nyní přijímáno zhruba 60 procent populačního ročníku, což je výhodné pro studenty i samotné školy. Ti první se nemusí stresovat, že se na univerzitu nedostanou, ti druzí si mnou ruce, protože díky systému financování získávají větší dotace.

Tituly na počkání

S přibývajícím počtem vysokých škol se tituly stávají čím dál tím dostupnějšími, zároveň ale ztrácejí něco ze své hodnoty. Měly by přitom fungovat především jako signál. Nejsou samy o sobě zárukou skvělých vědomostí, ale vypovídají o schopnostech. Jejich držitelé většinu z toho, co se během studia naučili, stejně dávno zapomněli. Titulem ale ukazují, že jsou disciplinovaní a dokážou dosáhnout i náročných cílů. Tak tomu alespoň bylo, dokud se ovšem neukázalo, jak málo na některých školách k udělení titulu stačí.

Dnešní absolventi středních škol nejsou ani o trochu inteligentnější než jejich starší spolužáci. Přesto se jich na vysoké školy dostane dvakrát tolik. Na "vysokou" teď prostě pouštíme i zcela průměrné a dokonce i podprůměrné studenty. To potvrdí i každý vysokoškolský učitel, který studenty dlouhodobě sleduje.

Česko se v otázce vysokoškoláků rozhodlo upřednostnit kvantitu nad kvalitou a zatím se to většině lidí vyplácí: absolventi - třebaže jich stále rychleji přibývá - zatím stále vydělávají výrazně více než středoškolsky vzdělaní lidé a táhnou českou ekonomiku nahoru. Daň za dostupnější vzdělání však časem bude třeba zaplatit. A už teď je jasné, že padne na bedra těch, kteří vystudují školy se špatnou reputací. Jejich tituly budou mít za pár let podobnou cenu jako maturita na lepším gymnáziu.

Ivana Kottasová

Autorka je novinářka, žije a studuje v Londýně

Daň za dostupnější vzdělání bude třeba zaplatit. Ponesou ji na svých bedrech ti, kteří studují na školách se špatnou reputací.